

Sygnatura akt I C 633/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 października 2018 r. w K.

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. M. kwotę 5.819,00 zł (słownie złotych: pięć tysięcy osiemset dziewiętnaście i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi następująco:

- od kwoty 5.019,00 zł od dnia 22.10.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 800,00 zł od dnia 13.10.2017 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. M. kwotę 2.334,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 445,48 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, zaś pozwanemu M. M. nakazuje, aby z tego tytułu uiścił na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 78,61 zł.

Sygn. akt I C 633/17

UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 6 819,00zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od: kwoty 6 019,00 zł od dnia 21.10.2016r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 800,00 zł od dnia 05.05.2016 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż łączyła go ze stroną pozwaną umowa ubezpieczenia autocasco, zawarta na pojazd marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...), potwierdzona polisą numer (...). Powód podał, że w dniu 27.09.2016 r. jego samochód został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. W toku likwidacji szkody Ubezpieczyciel uznał że nastąpiła szkoda całkowita oraz poinformował o przyznaniu odszkodowania w wysokości 881,00 zł. Wyplacono mu z przyznanej kwoty jedynie 145 zł, bowiem strona pozwana potrąciła swoje wierzytelności z jego wierzytelnością. M. M. nie zgodził się z wysokością przyznanego mu odszkodowania i zlecił weryfikację kalkulacji rzeczoznawcy majątkowemu. Według jego wyliczenia rzeczywista wysokość szkody w oparciu o treść polisy AC i OWU wynosi 6 900,00 zł. Powód wskazał, że dochodzi pozvem części odszkodowania w wysokości 6 019,00 zł oraz zwrotu kosztów wykonania opinii w wysokości 800,00 zł. M. M. podniósł, że termin początkowego

naliczania odsetek od kwoty 6 019,00 zł wynika z treści art. 817 § 1 k.c., natomiast termin odsetek od kosztów sporządzenia opinii wynika z wezwania do zapłaty.

Strona pozwana P.w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznała, że łączyła ją z powodem umowa Autocasco, oraz że kwota wypłacona w toku likwidacji szkody w całości wyczerpuje roszczenia powoda, z tytułu szkody z dnia 21.09.2016 r. W opinii Ubezpieczyciela dochodzenie więc dalszych kwot jest nieuzasadnione, gdyż nie ma bowiem oparcia w postanowieniach łączącej strony umowy ubezpieczenia AC. Wskazał, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze szkodą całkowitą w rozumieniu OWU i AC tj. uszkodzeniem pojazdu w takim zakresie, że koszty jego naprawy ustalone według zasad określonych w § 18 ust. 2 przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Wartość pojazdu została ustalona zgodnie z zapisami OWU i AC. Strona pozwana kwestionowała kalkulację strony powodowej, gdyż zaniża wartość pozostałości oraz wyliczenie wartości pojazdu przed szkodą, które jest zawyżone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność M. M. objęty był od dnia 27.01.2016 r. do dnia 26.01.2017r. ubezpieczeniem auto casco nr (...) w (...) S.A. w W.. Ubezpieczenie zawierało następujące warunki i opcje ochrony AC: ubezpieczenie od wszystkich ryzyk (pełna ochrona), suma ubezpieczenia ulega pomniejszeniu o każde wypłacone odszkodowanie, optymalny wariant ustalania kosztów naprawy, franczyza integralna wynosiła 300,00 zł. Wartość pojazdu określono na kwotę 20 000,00 zł z VAT 23%. Strony wiązały zapisy ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą zarządu (...) S.A. z dnia 28.09.2015 r. wraz ze zmianami ustalonymi uchwałą Zarządu (...) S.A. z dnia 17.12.2015 r.

Dowód:

- **polisa nr (...) (k. 8-10),**

- **oświadczenie do polisy (k. 11-12)**

- **akta szkodowe**

W dniu 21 września 2016 r. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ należący do M. M. samochód ciężarowy marki F. (...) o nr rej. (...).

Okoliczność bezsporna

Pismem z dnia 27.09.2016 r. Ubezpieczyciel, na podstawie wykonanych przez siebie kalkulacji, ocenił, że wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 13 000,00 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyniosła 12 119,00 zł. Ubezpieczyciel uznał, że doszło do szkody całkowitej, gdyż koszt naprawy przekroczy 70% wartości pojazdu. Rozmiar szkody został określony jako różnica między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, a jego wartością w stanie uszkodzonym tj. 881 zł.

Dowód:

- **pismo z dnia 27.09.2016 r. (k. 14-15)**

- **kalkulacja pojazdu (k. 16-17)**

(...) S.A. w W. pismem z dnia 15.12.2016 r. poinformował M. M. o potrąceniu z wyliczonego odszkodowania swoich wierzytelności w wysokości 561,00 zł tytułem należnych składek z polisy stanowiącej pokrycie w szkodzie i 175,00 zł tytułem należnych składek z polisy niezwiązanej ze szkodą, ustalając i wypłacając ostatecznie kwotę 145,00 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 15.12.2016 r. (k. 18)

M. M. uznał, iż przyznane mu odszkodowanie za uszkodzony pojazd zostało bezpodstawnie zaniżone i zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy rzeczoznawcy samochodowemu techniki motoryzacyjnej i bezpieczeństwa ruchu drogowego S. M.. Rzeczoznawca ten określił, że wysokość szkody całkowitej wynosi 6 900,00 zł jako różnica między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (15 200,00 zł), a wartością pozostałości (8 300,00 zł). Za wykonanie prywatnej opinii M. M. zapłacił 800,00 zł.

Dowód:

-opinia techniczno-ekonomiczna z dnia 27.03.2017 r. (k. 21-37)

Pismem z dnia 24.04.2017 r. M. M. wezwał Ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 6 019,00 zł tytułem odszkodowania za szkodę, stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą dotychczas mu wypłaconą i potrącaną na poczet wierzytelności, a wynikającą z wyceny jego rzeczoznawcy oraz o wypłacenie kwoty 800,00 zł z tytułu kosztów opinii rzeczoznawcy w terminie do dnia 04.05.2017 r. Z powodu nie załączenia opinii rzeczoznawcy majątkowego ani potwierdzenia poniesionych kosztów sporządzenia w/w opinii, (...) S.A. nie przystąpiło do rozpatrzenia roszczenia.

Dowód:

- wezwanie z dnia 24.04.2017 r. (k. 19)

- pismo (...) S.A. z dnia 16.05.2017 r. (k. 20)

Faktyczna wartość rynkowa pojazdu marki F. (...) należącego do M. M. w stanie nieuszkodzonym wynosiła 16 500,00 zł, natomiast w stanie uszkodzonym 10 600,00 zł. Wysokość szkody całkowitej pojazdu wynosiła 5 900 zł.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego W. C. z dnia 12.03.2018 r. (k. 76-112)

Sąd zważył co następuje:

Ustalenia powyższe znajdowały podstawy w treści polisy ubezpieczeń komunikacyjnych potwierdzającej zawarcie pomiędzy stronami umowy autocasco, a także w treści dokumentów zebranych w postępowaniu likwidacyjnym oraz opinii biegłego sądowego. Bezspornym było, iż szkoda zaistniała w pojeździe powoda ma charakter szkody całkowitej, a pomiędzy stronami sporna pozostawała kwestia wysokości szkody oszacowanej przez stronę pozwaną oraz wartość rynkowa pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz uszkodzonym.

Podstawą prawną żądania pozwu stanowią przepisy art. 805 k.c. i następne. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. „przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę”. Przepis ten wskazuje na istotę umowy ubezpieczenia, określając obowiązki stron przedmiotowej umowy, ubezpieczyciela i ubezpieczającego. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy ubezpieczenia jest z jednej strony zobowiązanie do spełnienia określonego świadczenia przez ubezpieczyciela w razie zajścia określonego w umowie wypadku, z drugiej zaś strony zobowiązanie do zapłaty składki przez ubezpieczającego. Umowa ubezpieczenia określana jest powszechnie jako umowa najwyższego zaufania, od stron umowy wymaga się przede wszystkim szczególnej lojalności i zaufania w wykonywaniu zawartej umowy ubezpieczenia.

Warunki zawartej przez strony umowy AC przewidywały dwa tryby ustalania wysokości odszkodowania to jest w przypadku uznania, że doszło do szkody częściowej (§ 17 o.w.u.) oraz uznania, że doszło do szkody całkowitej (§ 18 o.w.u.). Znamienne jest, że to Ubezpieczyciel dokonywał kwalifikacji szkody jako całkowitej lub częściowej. Na podstawie § 18 ust. 4 w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie w

zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części. W sytuacji z jaką mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu (...) S.A. z siedzibą w W. zakwalifikowało zdarzenie jako szkodę całkowitą. Według definicji § 3 pkt 63 o.w.u. szkoda całkowita zachodzi wówczas, gdy koszty naprawy przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Podkreślenia wymaga moment czasowy tej definicji – dzień ustalenia odszkodowania. W przepisie § 18 ust. 1 o.w.u., znajduje się zastrzeżenie zgodnie z którym w celu ustalenia czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy pojazdu. Koszty naprawy ustala się w oparciu o zasady określone w ust. 2 cyt. paragrafu. Strona pozwana na podstawie wykonywanych przez siebie kalkulacji stwierdziła, że doszło do szkody całkowitej.

M. M. zarówno w toku procesu likwidacji szkody, jak przed Sądem nie kwestionował rozliczenia szkody w jego pojeździe jako całkowitej. Kwestionował natomiast ustaloną przez stronę pozwaną kwotę odszkodowania. Z uwagi na powyższe Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego W. C., który ustalił wartość rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 16 500,00 zł, koszty jego naprawy na kwotę 13 636,01 zł, oraz sporządził w systemie (...)Ekspert wycenę wartości pojazdu w stanie uszkodzonym (pozostałości) szacując ją na kwotę 10 600,00 zł. W związku z powyższym biegły potwierdził zaistnienie w odniesieniu do pojazdu powoda szkody całkowitej. Wartość dowodowa przedmiotowej opinii nie została w toku procesu podważona przez żadną ze stron. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna i logiczna, a nadto została sporządzona fachowo i rzetelnie. Wnioski wywiedzione w opinii są należycie uzasadnione i wolne od błędów logicznych oraz wewnętrznych sprzeczności, co świadczy o dużym doświadczeniu zawodowym i rzetelnej wiedzy fachowej biegłego. Biegły w sposób kompleksowy, wyczerpujący określił wysokość szkody całkowitej. Biegły w oparciu o całokształt materiału dowodowego wyliczył różnicę w wartości pojazdu sprzed szkody i po szkodzie na kwotę 5 900,00 zł (k.90). W opinii szczegółowo przedstawiono podstawy i sposób przeprowadzonego oszacowania wartości pojazdu i w ocenie Sądu wartość merytoryczna poczynionych przez biegłego ustaleń nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe należało przyjąć, iż strona pozwana nie zrekompensowała powodowi w całości poniesionego uszczerbku majątkowego w związku ze zdarzeniem drogowym zaistniałym w dniu 21.09.2016 roku i bezpodstawnie obniżyła należne mu odszkodowanie. Zasądzona kwota 5 019,00zł wynikała z wyliczenia wartości pojazdu nieuszkodzonego (16 500,00zł) pomniejszonej o jego wartość w stanie uszkodzonym (10 600,00zł), od której odjęto wysokość odszkodowania przyznanego powodowi w postępowaniu likwidacyjnym (881,00 zł). Obowiązek zapłaty powyższej kwoty wynika z treści umowy ubezpieczenia autocasco i ogólnych warunków obowiązujących u ubezpieczyciela i jej należyte wykonanie kształtuje odpowiedzialność strony pozwanej na podstawie treści przepisu art. 471 k.c.

O odsetkach orzeczono, zgodnie z zasadą prawa cywilnego, według której dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. W związku z tym, że pozwany nie zlikwidował szkody w terminie określonym w art. 817 k.c. oraz § 94 ust.4 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, zgodnie z którymi ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, przeto żądanie powoda odnośnie zasądzenia na jego rzecz odsetek za opóźnienie Sąd uznał za zasadne. Wbrew stanowisku powoda odsetki ustawowe należały mu się począwszy od 22.10.2016 r., a więc z upływem 30-dniowego terminu na likwidację szkody. Z uwagi na to, że strona pozwana powinna spełnić świadczenie do dnia 21.10.2016 r. zatem odsetek ustawowych od dalszej kwoty powód mógł żądać dopiero od następnego dnia, wówczas dopiero jego roszczenie stało się wymagalne.

Jeżeli chodzi o kwotę 800,00 zł poniesioną tytułem sporządzenia prywatnej ekspertyzy, należy wskazać, iż w toku likwidacji szkody całkowitej z ubezpieczenia autocasco, ubezpieczający nie jest pozbawiony możliwości podważenia ustaleń dokonanych przez zakład ubezpieczeń. Jeżeli w ocenie ubezpieczającego doszło do zaniżenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym, zawyżenia wartości pozostałości, czy też nieprawidłowego oszacowania kosztów naprawy to wówczas, ubezpieczający może wnieść odwołanie od stanowiska zakładu ubezpieczeń i jako dowód przedstawić własną wycenę (np. sporządzoną przez niezależnego rzeczoznawcę). Jeżeli na skutek przedstawionej opinii zostanie wykazane – tak jak w niniejszej sprawie-, iż ubezpieczyciel nieprawidłowo oszacował jedną z powyższych wartości to wówczas,

koszt tej wyceny powinien podlegać refundacji przez zakład ubezpieczeń. W takim przypadku należy uznać ten koszt za celowy i uzasadniony. Podstawą prawną roszczenia ubezpieczającego w tym zakresie jest przepis art. 471 k.c.

Żądanie odsetek znajdowało podstawę w przepisie § 94 ust. 4 o.w.u. w zw. z art. 481 k.c. Odsetki należało zasądzić od dnia 13.10.2017 r. bowiem 12.09.2017 r. strona powodowa odebrała pozew w niniejszej sprawie i dopiero wtedy upłynęło 30 dni od jej zawiadomienia. Sąd nie zasądził odsetek zgodnie z żądaniem pozwu tj. od dnia 05.05.2017 r. ponieważ powód w wezwaniu do zapłaty z dnia 24.04.2017 r. nie załączył opinii rzeczoznawczy ani potwierdzenia poniesionych przez niego kosztów na niniejszą opinią, przez co (...) S.A. z siedzibą w W. nie mogła przystąpić do rozpatrzenia roszczenia.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane przepisy, zasądzono od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. M. kwotę 5 819,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienia liczonymi od kwoty 5 019,00 zł od dnia 22.10.2016 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 800,00 zł od dnia 13.10.2017 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Powód wygrał sprawę w 85 %, natomiast strona pozwana 15 %. Oznacza to, iż powodowi z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 2 606,95 zł (3 067,00 zł x 85 %), a stronie pozwanej kwoty 272,55 zł (1 817,00 zł x 15 %). Po ich rozliczeniu, z tytułu kosztów procesu strona pozwana powinna zapłacić na rzecz powoda kwotę 2 334,40 zł (2 606,95 zł – 272,55 zł).

Skarb Państwa – S.w.tymczasowo wyłożył kwotę 524,09 zł na wynagrodzenie biegłego. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c., nakazano stronie pozwanej uiszczenie kwoty 445,48 zł, a powodowi uiszczenie kwoty 78,61 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.